

Q

Quasten, Johannes, 1900 Homberg – 1987 Freiburg. Németország - Patrológus. 1921-től katolikus teológiát tanult Münsterben, 1926-ban pappá szentelték, lelkipásztor lett Recklinghausenben és Freckenhorstban. 1927-ben Münchenben a vallástudományi fakultáson szerzett diplomát, majd a római keresztény régészeti intézetben tanult. Az észak-német régészeti tudományos társság ösztöndíja tette lehetővé, hogy nemzetközi ásatásokban is részt vegyen. 1931-ben Münsterben habilitált. 1937-ben a nemzetiszocialisták miatt elveszítette egyetemi állását, Rómába ment tanulni. A későbbi XII. Piusz pápa támogatásával tanár lett Washingtonban a patrológia és a keresztény régészet tanszéken. Számos kézikönyvet írt. 1950-ben megjelent az 5 kötetes *Patrológia (Patrology)*, amely angol nyelvterületen alapvető mű lett. 1945–1949 között a teológiai fakultás dékánja volt. XXIII. János pápa a II. vatikáni zsinaton a liturgikus konstitúció előkészítését bízta rá, 1964-ben VI. Pál pápa pedig zsinati konzultornak nevezte ki. **Művei:** *Patrology*, 3 kötet. Utrecht – Brüsszel, illetve Antwerpen – Westminster, Md. (számos utánnomás), végül is a római patrisztikus intézet koordinálta a kiadásait és fordításait (olasz. Bd. III 1978 = spanyol. Bd. III Roma 1981 = angol. Bd. IV Roma 1986, frz. Bd. IV Roma 1987; olasz. Bd. IV 1996); további számos írásának bibliográfiáját ld. GRANFIELD, P. – JUNGSMANN, J. A. (szerk.), *Kyriakon*. 2 kötet. Münster 1970, II, 924–938.

Quecke, Johannes (Hans) SJ, 1928 Duisburg – 1998 Münster. Németország - Családja szülővárosából hamarosan Berlinbe költözött, ahol apja miniszteri tanácsos volt, majd Dél-Németországba költöztek Freiburg a Breisgauban érettségizett 1947-ben. Még abban az évben beiratkozott Freiburgba az egyetemre teológiát tanulni, 1949-ben lépett a jezsuita rendbe. A noviciátust Pullachban töltötte, 1951–54-ben fejezte be a filozófiai tanulmányait, és 1958-ban teológiai licenciátust szerzett Frankfurtban. Tanárai volt Alois Grillmeier és Heinrich Bacht, akik azt szerették volna, ha folytatja keleti nyelvi tanulmányait és a keleti kereszténységet kutatja, de nyelvi képzése nem volt elég alapos ehhez, ezért visszatért Frankfurtba. 1945-ben a Nag Hammadi gnosztikus könyvtár felfedezésekor szerzett új kutatókkal kötött kapcsolatok növelték érdeklődését. 1959-93-között a Tamás-evangéliumról számos publikációt tett közzé. 1958–1960 között Louvainben tanult keleti kereszténységet: az örmény, szír és kopt egyházzal foglalkozott. Kopt tanulmányokat folytatott Heildelbergben (1960–1963 és 1964–1965), valamint egyiptológiával is foglalkozott. 1970-ben folytatta filozófiai doktori munkáját Louvainben a kopt liturgikus imákról. 1965-ben az előzetes tervekkel ellentétben Rómába hívták a Biblicumba tanítani Jean Simon SJ utódként, kopt bibliográfiával foglalkozott (1966) és oktatta az irodalmat 1997-ig. de emellett örmény és szír irodalommal is foglalkozott. Nyaranként visszatért Heildelbergbe és az oratoriánusok kolostorában kutatta a papiruszokat. Nyugalomba vonulása után 1997-ben áttelepült Münsterbe. 1970-től a Nag Hammadi leletek iratanyagának publikálására szentelte életét. Az általa vezetett doktori tézisek is ezzel foglalkoztak. 1973–1975 között Pachomius munkásságát kutatta, ennek eredménye lett Freiburgban tartott híres előadása (1977). 1975-ben publikálta a W 145 papiruszt a Chester Beatty könyvtárból, amely a levelek görög szövegének egy verzióját tartalmazta. Ebből a könyvtárból kopt levelek is előkerültek Pachomius tanítványaitól. 1972–1984 között három kéziratot tett közzé a barcelonai P. Palau Rib. gyűjteményből, amelyek Márk, Lukács és János evangéliumának

szöveget tartalmaztak kopt-sahidi fordításban a 6. századból, ezeket G. Corner fedezte fel igen jó állapotban, 1911–1924 között a famuli kolostor könyvtárában, amely már a Pierpont-Morgan gyűjteményt tulajdona New York-ban. A kopt iratoknak avatott szakértője lett és igen jól ismerte a Heidelbergben található gyűjteményt és a Berlinben, Bonnban, Lipszében, Leidenben található gyűjteményeket is. Kutatott Bécsben, és a British Museum kopt gyűjteményének és a Szentpétervári gyűjteménynek is avatott szakértője volt, nem kevésbé jól ismerte a Madridban és Barcelonában található kopt iratokat. Felkutatta Milánóban és a vatikáni könyvtárban található anyagot is. Járt a Szt. Katalin kolostorban a Sinai-hegyen, publikálta a kopt arab Horologion szövegét is. Felkutatta Torontóban és a Pierpont-Morgan könyvtárban található szövegeket. W. Brashear-rel együtt 1990-ben közreadta a Kieseuff gyűjteményéből származó görög-kopt Krisztus- és Mária-himnuszokat, amelyek a würzburgi Martin-von-Wagner-Museumból valók voltak. Sokat foglalkozott a kopt egyház liturgiájával és evangélium fordításaival. Sőt, a Közép-Egyiptomban található Pál-levelek kopt fordításainak nyelvét is pontosította. Szívesen vett részt kongresszusokon: Würzburg (1968), Lübeck (1972), Freiburg (1975), Erlangen (1977), Halle (1964), Genf (1984), Kairó (1976), Róma (1980), Münster (1996). Halála után megjelent **művei:** *Pachomiana Coptica. Text, Translation and Commentary of Some Unedited Texts by Pachomius and His Successors, a cura di T. Orlandi, H. Quecke e A. de Vogüé.* 1996-ban a nemzetközi koptológiai társaság tagjai közé választotta.

Quesnel, Michael 1942. Párizs, Franciaország - Strasbourg Egyetem Maitrisse Theol 1969. Pont. Bibl. Inst. Róma Licencia 1971. Ecole Biblique diploma 1978. Párizs Catholic Inst. ThD 1984. Tanított Párizs Cath. Inst. 1988. Rektor helyettes 1991. Újszövetség professzora 1991-től. Szakterülete az Újszövetség. **Művei:** *Jesus-Christ Selon Saint Matthieu.* Desclé 1991. *Baptisés dans l'Esprit, Baptême et Esprit saint dans les Actes des Apôtres.* Cerf, 1985. *Comment lire un Evangile, saint Marc.* Seuil, 1984.

Quesnel, Pasquier, más néven: **Paschasius**, 1634 ? – 1719 Amsterdam. Franciaország.-janzenista. Humanista és teológiai tanulmányokat folytatott, majd 1657-ben belépett az oratoriánus rendbe. 1659-ben pappá szentelték, 1662-ben a párizsi Oratoriánus intézet vezetője lett. 1676-ban a gallikanizmus védelmében bibliakommentárt készített, főként az ÚSz erkölcsi magyarázatát tartalmazza. Janzenistának ítélték, gondolatai (pl. Isten kegyelmének nem lehet ellenállni stb.) később számos szerzőnél tüntek fel. 1681-ben elhagyta az Oratóriumot és Orléans-ba menekült. 1685-től Brüsszelben, 1703-tól Amszterdamban élt. Az ő ún. „gallikanista” eretnekségének hatása alá került a papság Utrechtben, morális reflexiói miatt ítélték el a katolikus Bibliatársaságokat. **Művei:** *Abrégé de la morale de l'Évangile.* Paris 1672; *NA mit Apg. u. ntl. Briefen.* Paris 1687; *Abrégé de l'histoire de la congregation.* Paris 1687; *Réflexions morales sur le Nouveau Testament.* Paris 1671; *Sancti Leonis Magni papae opera omnia ... Accedunt Sancti Hilarii, Arelatensis episcopi, opuscula, vita et apologia.* Paris 1675; *L'Idée du sacerdoce et du sacrifice de Jésus-Christ donnée par le R.P. de Condren.* 1677; *Jésus-Christ pénitent.* Paris 1680; *La Discipline de l'Église, tirée du Nouveau Testament et de quelques anciens conciles.* Lyon 1689; *Le Nouveau Testament en français avec des réflexions morales.* 4 kötet. Paris 1692.